

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΟΣΙΑ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κευσομηνεΐα)

γνωστή και στους 'Αθηναίους ταινία «Αικατερίνη της Ρωσσίας» με πρωταγωνίστρια την 'Ελισάβετ Μπέργκνερ, έπρόκαλεσε ύβρισμους αντίθεταίους έκδηλως εις τὸ Βερολίνο.

Ἡ 'Ελισάβετ Μπέργκνερ ἦταν μέχρις ἔσχαιον δημοφιλῆτατη στὸ Βερολίνο. Ἄλλα ἐπειδὴ ἦταν Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς, ὁ Χίτλερ τὴν ἐδιώξεν ἀπὸ τῆς Γερμανίας. Ὅταν δὲ σ' ἕνα κινηματοθέατρο τοῦ Βερολίνου προσβλήθη ἡ ταινία αὐτή, οἱ Χιτλερικοὶ ἐσηκώθησαν στὸ πόδι, ἐχορηγίασαν διαδήλωσι κατὰ τῶν 'Εβραίων, ἔκαναν ταραχῆς καὶ δὲν ἡσύχασαν, παρὰ μόνον ὅταν ἕνας Χιτλερικός ἠγέτης ὑπεσχέθη ὅτι ἡ ταινία θ' ἀπαγορευόταν στὸ ἐξῆς.

Ὅυτε τὴν εἰκόνα πιά δὲν θέλουν οἱ Βερολίνοῦσι νὰ βλέπουν τῆς Μπέργκνερ, ποὺ πέρυσιν ἀκόμα ἦταν ὁ εἰδωλὸς τους.
/ Σικ τρανὰι γκλόρια μούντι...

Ἡ θεντέττα τοῦ κινηματογράφου "Ἰνα Κλαίρκ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ γιὰ τὴν Εὐρώπην.

—Καί τί τὸ παράξενο εἴσπεκε σ' αὐτό; θὰ μᾶς ρωτήση Ἰσως κανεῖς. "Ἦθελεν ἡ κοιτέλλα νὰ κάμη ἕνα ταξεῖδι στὴν Εὐρώπην... Δὲν ἐπιτρέπεται;.

Ναί, ἀλλὰ ἐπῆρε τὸ ἴδιο θαπόρι μὲ τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδο τοῦ Λιχενστάιν καὶ τὸ ταξεῖδι αὐτὸ ἔρχεται σάν μιά συνέγεια προηγηθέντος φλέρτ. Οἱ «καλῶς, λοιπὸν, πληροφορημένοι» ὄμιλοῦν περὶ ἀρραβῶνων κτλ. κτλ.

Ἡ "Ἰνα Κλαίρκ εἶνε ἡ τρίτη σύζυγος τοῦ Τζῶν Τζιλμπερτ, τοῦ πρώτου ἐραστοῦ τῆς Γκρέτας Γκάρμπο καὶ συζύγου τῶρα τῆς Βιργίνιας Μπρούκε.

Ἐμπήκατε στὸ νόημα;

Ἡ Λάουρα Λά Πλάντε, πρωταγωνίστρια γνωστή τοῦ θωθοῦ κινηματογράφου, πρόκειται νὰ ἐμφανισθῆ στὸν διυλοῦντα. Πρὶν ἐσαρχαίσει τὸ στάδιό τῆς, ἔκρινε καλὸ νὰ πάρη διαζύγιον ἀπὸ τὸν ἄντρα τῆς Γουίλλιαμ Σάιπερ, τὸν γνωστὸ σκηνοθέτη.
Καινούρια Ζωή, καινούριοι ἔρωτες!

Ἡ Σουηδῆ—κιθῶς δείχνει καὶ τῶνομά τῆς—θεντέττα Γκρέτα Νίσεεν, ποὺ θρίσκαται τῶρα στὸ Λονδίνο, ὑπέβαλεν αἴτησι διαζυγίου ἀπὸ τὸν ἄντρα τῆς Γουέλτον Χέιμπουρν, ὁ ὁποῖος εἶνε ἠθοποιὸς τοῦ 'Αμερικανικοῦ θεάτρου.

Ἄφορμη τοῦ διαζυγίου διαφανία χαρακτήρων, ἡ μάλλον καλὸ ἴδιο κίτρινωπὸ ἐπαωφόρι καὶ τὸ ἴδιο μίραμπῶ ποὺ ἔφερε στίς ἡμέρες τῆς δόξας του.

Οἱ ἄνθρωποι τῶν Χαιτεῖων τὸν ἐχαιρέτησαν μὲ συγκίνησι: «Βρέ, ὁ Κώστας!» Οἱ συναδελφοὶ τοῦ ἐφημεριδοπάλαι τοῦ ἔκαναν καὶ γεῖμα σ' ἕνα...παπατζίδικο, ὅπου ὁ Κώστας ἐξεφώνησε τὸν πρώτο μετεγκληματικὸ του λόγο, φυσικὰ ὑπὲρ τῆς συζυγικῆς τιμῆς.

Ἐίχε γεράσει ὅμως πια. Τὰ γένηα του εἶχαν ἀσπρίσει. Ἡ ἀφοσίωσις του στὸ Βάκχο, εἶχε δώσει στὸ πρόσωπό του, καὶ προπάντων στὴ μύτη του, τὸ χρώμα τῆς κόκκινης πιπεριάς. Ἐν τούτοις, δὲν εἶχε χάσει τὴν πρώτη του ἐνεργητικότητα. Ἀπειναντία, εἶχε γίνει καὶ νευρικός, εὐερέθιστος, γιὰτὶ οἱ περιφημοὶ μάγκες τοῦ Ρολογιοῦ καὶ τὰ λοιπὰ χαμίνια τῆς 'Αθήνας, δέν τὸν ἀφῆναν ἡσυχο. Πολλὲς φορές, τὸ ραβδί του, ποὺ ἤξερε νὰ διαγράφῃ μεγάλους κύκλους, ἔπετε τέλος στὴ ραχὴ τῶν χαμινίων, ἀλλὰ στοὺς καυγάδες του αὐτοῦς, τοῦ ἐφευγαν τὰ δέματά μετ' τῆς ἐφημεριδῆς ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τοῦ σκορπίζονταν. Γιατὶ ἔλα κι' ἄλα. Ὁ Κώστας ἤθελε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐφημεριδοπάλαι!

Οἱ ἀστυνομικοὶ κλητήρες παρακολουθοῦσαν μὲ καχυαμίους τὸ διακεδαστικὸ θέμα. Κ' ἔτσι ὁ Κώστας δὲν μποροῦσε πια νὰ ρητορεύῃ, ὅπως στὰ παλῆα καλά χροῖνια τῶν Ἰσπανικῶν. Ἐγινε ἐπιθετικώτερος, ἡ νευρικότης του τὸν ἔκανε σάν Ἰσπανικὸ ταῦρο. Στὸ μεταξύ, ἔπινε οἶκος. «Ὁλοι τὸν εἶχαν πάρει στὸ μεζὲ καὶ τὸν προκολλῶσα. Κ' ἕνα πρῶτο, ἦταν Δεκέμβρης καὶ γιόνιζε, ὁ δυστυχισμένος ὁ Κώστας ὁ Ρήτορας θρέθηκε νεκρὸς στὴν Παλαιὰ Ἄγορά. Ἡ πρωτεύουσα ἔχαλε στὸ πρόσωπό του, ἕναν ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς τῆς τύπους.

λιτεχνικῶν γούστων. Ὁ Χέιμπουρν φυσικὰ προτιμᾶει τὸ θέατρο, ἐνὼ ἡ Νίσεεν δὲν ἀναγνωρίζει τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸν κινηματογράφο.

Καὶ τὰ...ποσύγκρισαν πασχαλιᾶτικα.

Τὸ "Ἐλοτρῆ, ἡ μικρὴ Ἄγγλικὴ πόλις, ὅπου ἐγκατεστάθησαν ἡ μεγάλες Ἄγγλικῆς κινηματογραφικῆς ἐπιχειρήσεις, ἐγένεον ἀπὸ πρωταγωνιστῆς καὶ πρωταγωνιστριῆς τοῦ Χόλλυγουντ. Ἡ μεγάλῃ οικονομικῆ κρὶσι τοῦ Χόλλυγουντ ἀναγκάζει τοὺς περισσότεροσ ἀστέρες νὰ φεύγουν καὶ νὰ πηγαῖουν στὴν Ἄγγλια, εἰς ἀναζήτησιν νέας τύχης.

Ἐρημῶνεται ἠηλαδὴ τὸ Χόλλυγουντ καὶ πληθύνονται ἡ καλλιτεχνικῆς ἀξίεις τῆς Ἄγγλικῆς κινηματογραφουπόλεως. Μὲ τὸ δίκιο τους λοιπὸν οἱ Ἄγγλοι λένε, ὅτι στὸ ἐξῆς δὲν θὰ λέγεται τὸ "Ἐλοτρῆ Χόλλυγουντ τῆς Ἄγγλιας, ἀλλὰ ἀντιθέτως τὸ Χόλλυγουντ "Ἐλοτρῆ τῆς Ἀμερικῆς...

Στὸ Παρίσι θρίσκαται αὐτῆς τῆς ἡμέρας ὁ Ρόμπερτ Ρίτση, ἠθοποιὸς τοῦ Ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου, ἐπιλεγόμενος καὶ αἰώνιος ἀρραβωνιαστικὸς τῆς Ζαννὲ Μακντόναλτ.

Τὸν λένε αἰώνιος ἀρραβωνιαστικὸ, γιὰτὶ ἡ Ζαννὲ δὲν ἀποφασίζει ἀκόμα νὰ τὸν παντρευθῆ, μ' ὄλο ποὺ εἶνε τόσα χροῖνια ἀρραβωνιασμένοι.

Μήπως ἔχει κι' ἄδικο; Ἀφοῦ κατὰ τὰ ἔθιμα τοῦ Χόλλυγουντ τὸ ἀναγκαῖο καὶ ἀναπόφευκτο τοῦ γάμου εἶνε τὸ διαζύγιον, ὁ μόνος τρόπος νὰ μὴ χωρίσουν δυὸ ἀρραβωνιασμένοι εἶνε... νὰ μὴν παντρευθῶν...

Πῶς εἶπατε;

Ἡ Λίλιαν Χάρβεῦ ἐθεωρεῖτο στὴν ἀρχὴ ποὺ ἐπῆγε στὸ Χόλλυγουντ ὡς ἡ πιὸ καλόβολη ἀπ' ὅλες τῆς θεντέττες. Οἱ εὐειθυντῆς τῶν κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ οἱ σκηνοθέται τῶχαν νὰ τὸ κάμουν. Δὲν εἶχε καμιάν ἰδιοτροπία, ἔπαίξε πρόθυμος ὁποῖους ρόλους τῆς ἔδιναν, δὲν εἶχε προτιμήσεις καὶ ἀντιπάθειες γιὰ οἰονόηποτε ἐξ τῶν συνεργατῶν τῆς. Ἐδειχνε τέλος πάντων θαυμασιὰ χαρακτήρα.

Μὰ τῶρα τελευταία ἐστράβωσε κι' αὐτῆ. Ὄρειται ὠρισμένους ρόλους, δὲν παίζει μὲ ὀποιοσδήποτε, κάνει ἔλος πάντων ὅπως κι' ὄλοι οἱ ἄλλοι ἀστέρες.

—Θέλω κι' ἐγὼ, εἶπε, νὰ διαλέγω τὰ πρόμακα, μαζὺ μετ' ἄ ὅποια θὰ παίζω... Γιατὶ, ἠηλαδῆ; Ἐγὼ δὲν δικαιόμαι τάχα νάχο τῆς προτιμήσεις μου;

Καὶ καλὰ ὄλοι οἱ ἄλλοι, ἄρρενες καὶ θήλειες ἀστέρες, ἔχουν τὰ καπιτῶνα τους. Μὰ νάχη καπιτῶνα κι' ὁ θεναῖμιν τῶν κινηματογραφικῶν ἀστέρων, ἡλικίας μόλις δυὸ ἔτων, αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται πια.

Σ' ἕνα φιλμ, ὁ μικρούλης αὐτός, ἐγρατσούνησε τὴ Φίλιν στὸ πρόσωπο, τὴν ὥρα ποὺ τὸν εἶχε στὴν ἀγκαλιά τῆς. Ἐγινε ἠηλαδῆ τόσο δύστροπος ὁ μικρὸς τελευταίως, ὥστε ἡ Κάρρολ Λομπαρντ καὶ ἡ Γκλόρια Σβάνσον ἀρνήθησαν νὰ παίξουν μαζὺ του. Ἡ μόνη θεντέττα ποὺ τάχει καλὰ μαζὺ του, εἶνε ἡ Δωροθέα Βικ.

Φαντασθῆτε τί θὰ γίνη τὸ κουτσουβέλο αὐτό, ὅταν μεγαλώσῃ, ἂν, ἐννοεῖται, μείνη στὸν κινηματογράφο, γιὰτὶ ἀφότου ἔπαμε νὰ θυζαῖνη, οἱ σκηνοθέτες δὲν τὸν προτιμοῦν γιὰ τοὺς ρόλους τῶν νηπιῶν.

Στὸ Χόλλυγουντ ἐτοιμάζεται τὸ γύρισμα μίας ταινίας μὲ τὴν ὑπόθεσι τῆς Κλεοπάτρας, τῆς παλαιᾶς βασίλισσας τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ δυσκολία ὅμως ἦταν νὰ θρεθῆ ἠθοποιὸς κατάλληλος νὰ παίξῃ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἀντωνίου. Ὁ σκηνοθέτης εἶχε τῆς ἐξῆς ἀξιώσεις σχετικῶς:

Ὁ ἠθοποιὸς ποὺ θὰ πάρῃ τὸ ρόλο τοῦ Ἀντωνίου, πρέπει νάχη ὄφι μολλοσοῦ τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου. Νάχη πλατὺ στήθος, ἀνάστημα γίγαντος, φωνὴ ὑπαθρίου κήρυκος, εὐλογία ἰκανὴ νὰ παρασοῦν λαϊκῆς μάζης, νὰ μορῆ νὰ πῆν ἄνα κρασοπαφίον, πρὸ παντὸς νάχη γερά, ἀτσαλένια μπράτσια, ἀξια νὰ σφίξουν τὴν πιὸ ἡδονοπαθῆ γυναικῆ τῶν αἰώνων...

Ζητούσε μ' ἄλλα λόγια ἕνα εἶδος Τζίμ Λόντον. Καὶ τέλος πάντων θρήκαν ἕναν ἠθοποιὸ ἀναστήματος 1.85 μέτρων.